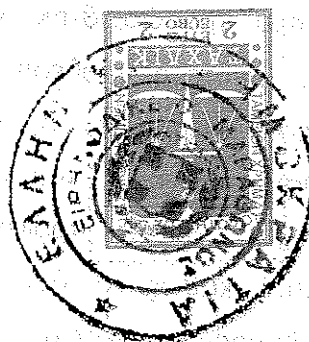

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

ΜΙΚΡΟΔΙΑΦΟΡΕΣ

8604	ΚΑΤΩΤΕΡΗ
8/3/2018	

Επιδόση τη 07/03/2018

Τετάρτη 14:40 ημ.

Ο Δκ. Εμφανής

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΕΔΟΥΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ

ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Γαμβέτα 12 - Αθήνα 106 77

Τηλ.: 210 3833829 - 210 3833853

3802820

Αριθμός Απόφασης 02 / 2018

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δόκιμη Ειρηνοδίκη Μαρία - Αμαλία Νταή και το Γραμματέα Παναγιώτη Κουτσούκο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 25 Οκτωβρίου 2017 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Κωνσταντίνου Λυμπερόπουλου του Μαρίνη, με Α.Φ.Μ. 037511551, κατοίκου Γλυφάδας (Βορείου Ηπείρου 219), ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου του Δήμητρας Πάνου (βλ. υπ' αριθ. Π0973177 Γραμμάτιο Προκαταβολής Εισφορών & Ενσήμων εκδόσεως του ΔΣΑ) και κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

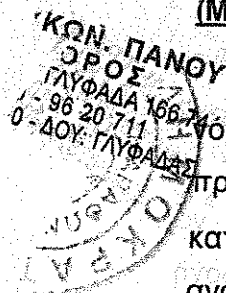
ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Του Δήμου Διονύσου, που υπεισήλθε στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της Κοινωφελούς Δημοτικής Επιχείρησης Αγίου Στεφάνου, που εδρεύει στον Άγιο Στέφανο (Λεωφ. Μαραθώνος), όπως νόμιμα εκπροσωπείται από το Δήμαρχο, που κατοικοεδρεύει ομοίως ως άνω, ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Ο ενάγων άσκησε την από 27-12-2016 με αριθ. καταθ. 53/28-12-2016 αγωγή του, επί της οποίας εφαρμόζονται οι ειδικές διατάξεις περί μικροδιαφορών (466επ ΚΠολΔ), που προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, οπότε η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα από τη σειρά του οικείου εκθέματος και συζητήθηκε, όπως σημειώνεται στα πρακτικά. Κατά τη συζήτηση, η πληρεξούσια δικηγόρος του ενάγοντος (σημειώνεται ότι ο εναγόμενος δεν παραστάθηκε) ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτοί αυτοί, καθώς και όσα αναφέρονται στις έγγραφες προτάσεις και στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης της παρούσας δίκης.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

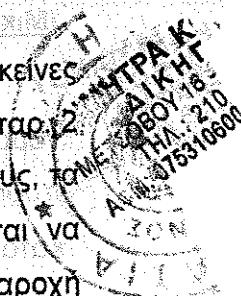
Από την υπ' αριθ. 10.607/30-12-2016 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Πειραιά Κωνσταντίνου Παν. Μπελογιάννη, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας επιδόθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως στον εναγόμενο, ο οποίος, όμως, δεν εμφανίσθηκε στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα από τη σειρά του οικείου εκθέματος. Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν αυτός παρών (άρ. 469 παρ. 1 εδ. β' ΚΠολΔ, βλ. και Ι. Μιχαηλίδη σε Χ. Απαλαγάκη, ΚΠολΔ Ερμηνεία κατ' άρθρο, τ. 1, άρ. 469, σελ. 1178, παρ. 1).

Κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 94 παρ. 2 του Συντάγματος, υφίσταται ιδιωτική διαφορά, η οποία υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, όταν το αντικείμενο της δίκης πηγάζει από έννομη σχέση του ιδιωτικού δικαίου, δηλαδή αφορά αμφισβήτηση ή έριδα μεταξύ των διαδίκων ως προς την ύπαρξη ή την έκταση ή το περιεχόμενο μιας βιοτικής σχέσης, η σύσταση της οποίας είναι, καταρχήν, αποτέλεσμα ελεύθερης βουλητικής ενέργειας των μερών, χωρίς να ασκεί επιρροή το γεγονός ότι το ένα από αυτά είναι το Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ. (πρβλ. ΑΠ 1771/2002 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, ως διοικητικές διαφορές ουσίας, που υπάγονται ευθέως, βάσει του άρ. 94 παρ. 1 του Συντάγματος, στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, είναι οι διαφορές που πηγάζουν από διοικητικές συμβάσεις ή από ενέργειες διοικητικών οργάνων, οι οποίες δεν συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις και εφόσον ο

νόμος, στην περίπτωση αυτή, οργανώνει κατά τέτοιο τρόπο τη δικαστική προστασία του πολίτη, ώστε το αίτημά του ενώπιον του δικαστηρίου να είναι η καταψήφιση σε παροχή ή αναγνώριση δικαιώματος ή έννομης σχέσης που αναφέρονται στο δημόσιο δίκαιο (βλ. Α.Ε.Δ. 2/2002 ΔιΔικ. 2004/349). Προσέτι, σύμφωνα με το άρ. 1 παρ. 2 του Ν. 1406/1983, στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων υπάγονται, μεταξύ άλλων, και οι διαφορές, οι οποίες αναφύονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας περί διοικητικών συμβάσεων (εδ. Γ). Τέτοιες, είναι οι διαφορές που έχουν ως αιτία διοικητική σύμβαση, ανάγονται δηλαδή στο κύρος, την ερμηνεία και την εκτέλεση αυτής (και των επιμέρους συμβατικών όρων), καθώς, και σε οποιαδήποτε παρεπόμενη της σύμβασης αυτής αξίωση (βλ. ΟΛΣΤΕ 4314/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Είναι, δε, η σύμβαση διοικητική αν ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη είναι το Ελληνικό Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και με τη σύναψη της σύμβασης επιδιώκεται η ικανοποίηση σκοπού, τον οποίο ο νόμος έχει αναγάγει σε δημόσιο σκοπό, το δε Ελληνικό Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, είτε βάσει του κανονιστικού καθεστώτος, που διέπει τη σύμβαση, είτε βάσει ρητρών, οι οποίες περιλαμβάνονται στη σύμβαση και που αποκλίνουν από το κοινό δίκαιο, βρίσκεται, χάριν του εν λόγω σκοπού, σε υπερέχουσα θέση έναντι του αντισυμβαλλομένου του, δηλαδή σε θέση μη προσιδιάζουσα στον, δυνάμει των διατάξεων του ιδιωτικού δικαίου, συναπτόμενο συμβατικό δεσμό (ΑΕΔ 3/1999, ΟΛΑΠ 8/2000, ΑΠ 1490/2008, ΕφΑθ 1781/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συμβάσεις, στις οποίες δεν συντρέχουν σωρευτικά τα παραπάνω εκτεθέντα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, είναι ιδιωτικές και οι διαφορές από αυτές υπάγονται στα πολιτικά δικαστήρια. Στα τελευταία υπάγονται και οι διαφορές από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, που έχουν ως υπόβαθρο μια άκυρη σύμβαση, που δεν είναι διοικητική (βλ. ΑΠ 1307/2010 ΕφΑΔ 2011.451, ΑΠ 1490/2008 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη διάταξη του άρ. 257 παρ. 2 του Ν. 3463/2006 («Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων»), η οποία ισχύει από 8-6-2006 σύμφωνα με το τέταρτο άρθρο του ανωτέρω νόμου, ήτοι από της δημοσίευσής του (ΦΕΚ Α 114 της 8^{ης}-6-2006), η σύναψη συμβάσεων ανάθεσης των έργων, υπηρεσιών, μελετών και προμηθειών των δημοτικών κοινωφελών επιχειρήσεων, καθώς και η σύναψη συμβάσεων μίσθωσης έργου διενεργείται σύμφωνα με τις αντίστοιχες ρυθμίσεις που ισχύουν για τους Ο.Τ.Α. Στη δε διάταξη του άρ. 209

παρ. 9 του προρρηθέντος Ν. 3463/2006, η οποία ισχύει για τις συμβάσεις εκείνες που καταρτίστηκαν πριν την έναρξη ισχύος του Ν. 4412/2016 (βλ. άρ. 376 παρ. 2 Ν. 4412/2016), προβλέπεται ότι οι Δήμοι και οι Κοινότητες, οι Σύνδεσμοί τους, νομικά τους πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τα ιδρύματα τους δύνανται να αναθέτουν απευθείας ή με συνοπτική διαδικασία (πρόχειρο διαγωνισμό) παροχή υπηρεσιών, που δεν υπάγονται στις διατάξεις του Ν. 3316/2005 (ΦΕΚ 42 Α), σύμφωνα με τις προβλέψεις του άρ. 83 του Ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α), ως προς τα επιτρεπτά χρηματικά όρια, όπως αυτά καθορίζονται με τις εκάστοτε εκδιδόμενες αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών. Για την απευθείας ανάθεση απαιτείται απόφαση Δημάρχου ή Προέδρου Κοινότητας, προέδρου συνδέσμων, νομικών τους προσώπων δημοσίου δικαίου και ιδρυμάτων, χωρίς προηγούμενη απόφαση του συμβουλίου, ενώ για τη συνοπτική διαδικασία (πρόχειρο διαγωνισμό) απαιτείται απόφαση της δημορχιακής επιτροπής ή του κοινοτικού συμβουλίου, του διοικητικού συμβουλίου συνδέσμων, νομικών τους προσώπων δημοσίου δικαίου και ιδρυμάτων. Εξάλλου, ορίζεται με τις διατάξεις του άρ. 41 του ν.δ. 496/1974 "περί Κώδικος Λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ." ότι κάθε σύμβαση για λογαριασμό Ν.Π.Δ.Δ., που έχει αντικείμενο άνω των 10.000 δραχμών (και μεταγενέστερα κατά την υπ' αριθ. 2054839/452/0026/3 / 9-7-1992 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών {ΦΕΚ Β' 447/1992} 150.000 δραχμών ή 440,20 ευρώ, ήδη δε 2.500 ευρώ κατά την υπ' αριθ. 2/42053/0094 απόφαση του αυτού Υπουργού {ΦΕΚ Β' 1033/7-8-2002}) ή δημιουργεί υποχρεώσεις διάρκειας, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, υποβάλλεται στον τύπο του ιδιωτικού εγγράφου, η πρόταση όμως για την κατάρτιση της σύμβασης και η αποδοχή της μπορούν να γίνουν και με χωριστά έγγραφα. Ο τύπος του ιδιωτικού εγγράφου, που απαιτείται για τις καταρτιζόμενες για λογαριασμό Ν.Π.Δ.Δ. ή αναλόγως του Δημοσίου ως άνω συμβάσεις, είναι συστατικός και όχι αποδεικτικός, γι' αυτό και η έλλειψή του καθιστά κατά τα άρ. 158 και 159 παρ. 1 του ΑΚ άκυρη τη σύμβαση, με συνέπεια να θεωρείται αυτή κατά το άρ. 180 του ίδιου Κώδικα ως μη γενόμενη, αίρεται δε η ακυρότητα σε περίπτωση εκτέλεσης της σύμβασης μόνον όταν για τη σύμβαση προηγήθηκε χωριστή έγγραφη πρόταση, χωρίς να επακολουθήσει και έγγραφη αποδοχή, όχι όμως και όταν δεν τηρήθηκε καθόλου ο έγγραφος τύπος για την πρόταση και την αποδοχή (ΟΛΑΠ 862/1984 ΝοΒ 1985.89, ΑΠ 766/2014 ΔΕΕ 2014.621). Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι η σύμβαση που συνάπτει κάποιος για την ανάθεση ή εκτέλεση έργων, υπηρεσιών, μελετών και προμηθειών είτε κατόπιν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΔΕΛΦΙΝΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ
ΦΑΔΑ 1667
6 20 711
ΝΟΜ. ΓΛΩΦΑΔΑΣ

διαγωνισμού (και ύστερα από απόφαση του Δ.Σ.) είτε με απευθείας ανάθεση (διά του Δημάρχου ή του Προέδρου του ΝΠΔΔ), πρέπει να περιβληθεί το συστατικό τύπο του ιδιωτικού εγγράφου, η μη τήρηση του οποίου επιφέρει την ακυρότητα της σύμβασης κατ' άρ. 158 και 159 ΑΚ (ΟΛΑΠ 862/1984, ό.π.), εκτός και αν η αξία είναι κατώτερη των 2.500 ευρώ και δεν καλύπτει διαρκείς ανάγκες, οπότε δεν απαιτείται ο συστατικός τύπος του ιδιωτικού εγγράφου. Επιπροσθέτως, πρέπει να τηρηθούν και οι λοιπές νόμιμες διατυπώσεις (αιτιολογημένη απόφαση, εγγραφή στον προϋπολογισμό, απόφαση Δημάρχου ή Προέδρου ΝΠΔΔ κλπ), διαφορετικά η σύμβαση είναι άκυρη. Στην περίπτωση αυτή της άκυρης σύμβασης η παροχή, που τυχόν έγινε σε εκτέλεση της σύμβασης παρά την ακυρότητά της, είναι παροχή χωρίς νόμιμη αιτία και μπορεί, συνεπώς, κατά τις διατάξεις των άρ. 904επ. του ΑΚ περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, να αναζητηθεί αυτούσια η παροχή ή αναλόγως η αντίστοιχη ωφέλεια που επήλθε στο άλλο μέρος (ΑΠ 766/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Άλλωστε, κατά το άρ. 904 παρ. 1 ΑΚ, όποιος έγινε πλουσιότερος χωρίς νόμιμη αιτία από την περιουσία ή με ζημία άλλου έχει υποχρέωση να αποδώσει την ωφέλεια. Η υποχρέωση αυτή γεννιέται ιδίως σε περίπτωση παροχής αχρεώστητης ή παροχής για αιτία που δεν επακολούθησε ή έληξε ή αιτία παράνομη ή ανήθικη. Κατά δε το άρ. 908 εδ. α' του ίδιου Κώδικα, ο λήπτης οφείλει να αποδώσει το πράγμα που έλαβε ή το αντάλλαγμα τυχόν έλαβε από αυτό. Από τις ως άνω διατάξεις προκύπτει ότι στοιχείο του πραγματικού κάθε απαιτήσεως αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι εκτός άλλων και η ανυπαρξία ή η ελαττωματικότητα της αιτίας, βάσει της οποίας έγινε η περιουσιακή μετακίνηση και επήλθε, ούτως, ο πλουτισμός του λήπτη. Αν λείπει το στοιχείο αυτό, αν δηλαδή η ως άνω αιτία δεν είναι ανύπαρκτη ή ελαττωματική, δεν στοιχειοθετείται απαίτηση από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, αφού η απαίτηση αυτή προϋποθέτει έλλειψη αξιώσεως από την αιτία. Τέτοια έλλειψη υπάρχει και όταν η παροχή είναι παράνομη, εξαιτίας απαγορευτικής διατάξεως νόμου. Τέλος, μετά την εφαρμογή του Σχεδίου «Καλλικράτης» και συγκεκριμένα σύμφωνα με το άρ. 109 παρ. 9 περ. β' Ν. 3852/2010, ως ισχύει, παρέχεται η δυνατότητα, να αναληφθούν από τους Δήμους που συνέστησαν τις κατωτέρω αναφερόμενες δημοτικές επιχειρήσεις (ή το νέο συνενωμένο Δήμο) οι υποχρεώσεις των δημοτικών επιχειρήσεων που έχουν λυθεί έναντι τρίτων, μετά από προηγούμενη αιτιολογημένη απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, που λαμβάνεται με την

απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών του κα αφού ληφθούν υπόψη οι οικονομικές δυνατότητες του Δήμου (ΜΠΠειρ 3780/2015, ΜΠΚαβ 228/2014, ΜΠΗρακλ 1285/2013, όλες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Εν προκειμένω, ο ενάγων, με την υπό κρίση αγωγή του, όπως παραδεκτως διόρθωσε αυτήν κατ' άρ. 224 ΚΠολΔ, και κατά τη δέουσα εκτίμηση του περιεχομένου της, εκθέτει ότι δυνάμει σχετικής άτυπης σύμβασης έργου που συνήψε την 1^η Φεβρουαρίου 2008 με την «Αναπτυξιακή Δημοτική Επιχείρηση Αγίου Στεφάνου», νομίμως εκπροσωπούμενη, του ανατέθηκε η λογιστική παρακολούθηση του Προγράμματος για τη δημιουργία μονάδας «Βοήθεια στο Σπίτι» στο Δήμο Αγίου Στεφάνου αντί συμφωνηθείσας αμοιβής 7.000 ευρώ πλέον αναλογούντος Φ.Π.Α., με διάρκεια έως την ολοκλήρωση του Προγράμματος, ήτοι μέχρι την 31^η-8-2008. Ότι το Σεπτέμβριο του 2008, σε συνέχεια της άνω συνεργασίας του με την προαναφερθείσα δημοτική επιχείρηση, δυνάμει σχετικής άτυπης σύμβασης, του ανατέθηκε, επιπλέον, η τήρηση των λογιστικών βιβλίων και η εν γένει λογιστική υποστήριξη της παραπάνω επιχείρησης έναντι μηνιαίας αμοιβής αρχικά 800 ευρώ και, κατόπιν μείωσής της, 500 ευρώ πλέον αναλογούντος Φ.Π.Α. Ότι περί τα τέλη του 2008, δυνάμει της υπ' αριθ. 08/Δ.Τ.Α/21186 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Στεφάνου, η παραπάνω επιχείρηση μετατράπηκε σε Κοινωφελή Δημοτική Επιχείρηση Αγίου Στεφάνου. Ότι ο ενάγων παρέσχε προσηκόντως τις λογιστικές υπηρεσίες του, κατά τα ειδικώς εκτεθέντα στο κρισιολογούμενο δικόγραφο, μέχρι και την 10^η-5-2011, οπότε λύθηκε η ανωτέρω επιχείρηση και τέθηκε σε εκκαθάριση. Ότι για το χρονικό διάστημα από 1-1-2011 έως και 10-5-2011 η συμφωνηθείσα αμοιβή του ανήλθε συνολικά στο ποσό των 3.075 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου αναλογούντος Φ.Π.Α.), πλην, όμως, η παραπάνω δημοτική επιχείρηση έχει καταβάλει σε αυτόν μόνο το ποσό των 1.000 ευρώ, με αποτέλεσμα να του οφείλει υπόλοιπο εκ ποσού 2.075 ευρώ. Ότι η ανωτέρω παροχή υπηρεσιών έγινε σε εκτέλεση άκυρης σύμβασης, αφού δεν τηρήθηκαν οι νόμιμες προϋποθέσεις για τη σύναψή της, πλην, όμως, η άνω δημοτική επιχείρηση κατέστη πλουσιότερη χωρίς νόμιμη αιτία, καθότι έλαβε αδιαμαρτύρητα τις ένδικες παρασχεθείσες λογιστικές υπηρεσίες. Ότι τις υποχρεώσεις της ανωτέρω δημοτικής επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένης της ένδικης αξίωσης του ενάγοντος, ανέλαβε ο εναγόμενος Δήμος δυνάμει της υπ' αριθ. 127/2012 απόφασης του δημοτικού του συμβουλίου, πλην, όμως, ο τελευταίος, δεν έχει καταβάλει στον ενάγοντα το άνω ποσό των 2.075 ευρώ. Με βάση το ιστορικό αυτό, ο ενάγων ζητά να υποχρεωθεί

1. (Μικροδιαφορές)

Ο εναγόμενος Δήμος να του καταβάλει, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, το ποσό των 2.075 ευρώ και δη νομιμοτόκως από την επομένη της συμφωνηθείσας δήλης ημέρας πληρωμής, άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση, καθώς και να καταδικασθεί ο εναγόμενος στην εν γένει δικαστική του δαπάνη.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, η κρινόμενη αγωγή, αφορούσα σε διαφορά ιδιωτικού δικαίου εξ αδικαιολόγητου πλουτισμού, που έχει ως υπόβαθρο άκυρη σύμβαση μεταξύ δημοτικής επιχείρησης και ιδιώτη, σε συνδυασμό με το άρ. 109 παρ. παρ. 9 περ. β' του Ν. 3852/2010, παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο έχει δικαιοδοσία να τη δικάσει (άρ. 1, 2 και 4 ΚΠολΔ), καθότι η άνω σύμβαση φέρει το χαρακτήρα ιδιωτικής σύμβασης και ως εκ τούτου κάθε διαφορά που αναφύεται από αυτήν υπάγεται στην αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων, δεδομένου ότι συνήφθη με δημοτική επιχείρηση - ν.π.ι.δ. (βλ. συστατική πράξη, ΦΕΚ τ. Β' υπ' αριθ. 1271/2-10-2001), σε κάθε, δε, περίπτωση, δεν περιεβλήθη τον έγγραφο τύπο ώστε να διέπεται από ρήτρες που αποκλίνουν του κοινού δικαίου και να προσδίδουν, ούτως, στην αντισυμβαλλόμενη δημοτική επιχείρηση υπερέχουσα θέση, κατά τα άνω εκτιθέμενα. Περαιτέρω, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον φέρεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρ. 14 παρ. 1 περ. α' και 25 ΚΠολΔ), κατά τις ειδικές διατάξεις περί μικροδιαφορών των άρ. 466 έως και 471 ΚΠολΔ. Προσέτι, είναι αρκούντως ορισμένη, και νόμιμη, ερειδόμενη στις προδιαληφθείσες, στη μείζονα σκέψη, διατάξεις, καθώς και σε αυτές των άρ. 904 επ. ΑΚ, 7 παρ. 2 ν.δ. 496/1974, 3 ν.δ. 31/1968, 276 Ν. 3463/2006, 176, 189 παρ. 1, 191 παρ. 2, 907 και 908 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος περί καταβολής τόκων από την επομένη της συμφωνηθείσας δήλης ημέρας πληρωμής, το οποίο κρίνεται απορριπτέο προεχόντως ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας του, καθότι δεν αναφέρεται στο ένδικο δικόγραφο ποια είναι η δήλη ημέρα πληρωμής, σε κάθε δε περίπτωση, ως μη νόμιμο, καθώς επί χρηματικής οφειλής του Δημοσίου –ο δε εναγόμενος Ο.Τ.Α. απολαμβάνει τα προνόμια του Δημοσίου (βλ. άρ. 3 ν.δ. 31/1968 και άρ. 276 Ν. 3463/2006)- οφείλονται τόκοι υπερημερίας από την επίδοση της αγωγής (ΑΕΔ 25/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΟΛΑΠ 1/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ως προς το αίτημα περί προσωρινής εκτελεστότητας, σημειώνεται ότι παρά τον ανέκκλητο χαρακτήρα της εκδοθείσας απόφασης στις υποθέσεις των

μικροδιαφορών (άρ. 512 ΚΠολΔ), εντούτοις, εφόσον πρόκειται για απόφαση δεκτική προσβολής με το τακτικό ένδικο μέσο της αιτιολογημένης ανακοπής ερημοδικίας, τότε, η τελευταία δεν προσλαμβάνει την ιδιότητα της τελεσιδικίας (άρ. 321, 469 παρ. 1 και 904 παρ. 2 περ. α' ΚΠολΔ), με αποτέλεσμα να μην εκτελείται πριν τη νόμιμη λήξη της δυνατότητας προσβολής της με ανακοπή ερημοδικίας ή πριν την έκδοση απόφασης επί της νομίμως ασκηθείσας ανακοπής. Συνεπώς, στην περίπτωση έκδοσης απόφασης ερήμην του εναγομένου, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, νομίμως κηρύσσεται αυτή προσωρινά εκτελεστή κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος (βλ. Ι. Μιχαηλίδη σε Χ. Απαλαγάκη, ό.π., άρ. 469, σελ. 1178, παρ. 1). Εξάλλου, η διάταξη του άρ. 8 Ν. 2097/1952 που απαγορεύει την αναγκαστική εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου, η ισχύς της οποίας έχει επεκταθεί και στους Ο.Τ.Α. με το Ν.Δ. 31/1968, καθώς και η διάταξη του άρ. 909 παρ. 1 ΚΠολΔ που απαγορεύει την προσωρινή εκτέλεση κατά του δημοσίου, των δήμων και κοινοτήτων, κατά την άποψη που υιοθετεί το παρόν Δικαστήριο, θεωρούνται καταργημένες ως ευρισκόμενες σε αντίθεση με τις αρχές του κράτους δικαίου και της παροχής πλήρους, έγκαιρης και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, που θεμελιώνονται στις διατάξεις των άρ. 20 παρ. 1, 94 παρ. 4, 95 παρ. 5 Συντ., 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α., 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της, 2 παρ. 3 και 14 παρ. 1 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, που, μαζί με το προαιρετικό Πρωτόκολλό του, κυρώθηκε με το Ν.2462/1997 (ΟΛΑΠ 21/2001 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Κατόπιν τούτων, κατά το μέρος που η ένδικη αγωγή κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το αντικείμενο αυτής έχει καταβληθεί το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το υπ' αριθ. 18656508795803190066 ηλεκτρονικό παράβολο, που προσκομίζει ο ενάγων).

Από τη δέουσα εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα απόδειξης στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, η οποία ελήφθη νομοτύπως και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, τα έγγραφα που παραδεκτώς και νομίμως προσκομίζει και επικαλείται ο ενάγων (σημειώνεται ότι ο εναγόμενος δεν παραστάθηκε) είτε για να ληφθούν αυτοτελώς υπόψη ως αποδεικτικά στοιχεία είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά εκ των οποίων μνημονεύονται κατωτέρω, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, τις έγγραφες προτάσεις του ενάγοντος,

66-77 διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη και χωρίς απόδειξη από το Δικαστήριο και την εν γένει διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει σχετικής άτυπης σύμβασης έργου, η οποία συνήφθη την 1^η-2-2008 μεταξύ της επιχείρησης με την επωνυμία «Αναπτυξιακή Δημοτική Επιχείρηση Αγίου Στεφάνου», νομίμως εκπροσωπούμενης, ως εργοδότριας, και του ενάγοντος, ως εργολάβου, ανατέθηκε στον τελευταίο η λογιστική παρακολούθηση του Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος Αττικής 2000-2006 με τίτλο «Επιχορήγηση Αναπτυξιακής Δημοτικής Επιχείρησης Αγίου Στεφάνου για τη δημιουργία μονάδας "Βοήθεια στο Σπίτι" στο Δήμο Αγίου Στεφάνου», στο οποίο είχε ενταχθεί η άνω δημοτική επιχείρηση. Η συμφωνηθείσα αμοιβή του ενάγοντος για το παραπάνω έργο ανήλθε στο ποσό των 7.000 ευρώ πλέον αναλογούντος Φ.Π.Α., η δε διάρκεια της άνω σύμβασης έργου ταυτίστηκε με τη διάρκεια του Προγράμματος, ήτοι έως την 31^η-8-2008, με αυτόματη ανανέωση μέχρι τη λήξη εφόσον δοθεί παράταση ή ανανέωση του εν λόγω Προγράμματος. Ακολούθως και δη το Σεπτέμβριο του 2008, δυνάμει σχετικής άτυπης σύμβασης παροχής ανεξαρτήτων υπηρεσιών συναφθείσα μεταξύ της παραπάνω δημοτικής επιχείρησης, νομίμως εκπροσωπούμενης, και του ενάγοντος, ανατέθηκε στον τελευταίο η εν γένει λογιστική υποστήριξη της άνω επιχείρησης (ήτοι, υποστήριξη σε θέματα μισθοδοσίας, τήρηση λογιστικών βιβλίων, παρακολούθηση όλων των φορολογικών υποθέσεων κλπ.), έναντι συμφωνηθείσας μηνιαίας αμοιβής, αρχικώς 800 ευρώ πλέον αναλογούντος Φ.Π.Α. και κατόπιν 500 ευρώ πλέον αναλογούντος Φ.Π.Α. (βλ. ενδεικτικώς τις προσκομιζόμενες μετ' επικλήσεως υπ' αριθ. 23/21-12-2009, 31/30-6-2010, 36/30-9-2016 και 39/15-11-2010 αποδείξεις παροχής υπηρεσιών, εκδόσεως του ενάγοντος). Γίνεται μνεία ότι δυνάμει της υπ' αριθ. 08/Δ.Τ.Α/21186 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Στεφάνου, η παραπάνω επιχείρηση μετατράπηκε στις 31-12-2008 σε «Κοινοφελή Δημοτική Επιχείρηση Αγίου Στεφάνου» (βλ. ΦΕΚ, τ. Β', υπ' αριθ. 2695/31-12-2008), η δε τελευταία λύθηκε στις 10-5-2011 δυνάμει της υπ' αριθ. 11322/8262 από 7-4-2011 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, κατόπιν της ομοίου περιεχομένου υπ' αριθ. 45/2011 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Διονύσου (βλ. ΦΕΚ, τ. Β', υπ' αριθ. 806/10-5-2011). Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι μετά τη μετατροπή της άνω δημοτικής επιχείρησης σε κοινοφελή

και μέχρι τη λύση της, στις 10-5-2011, κατά τα προαναφερθέντα, ο ενάγων παρείχε σε αυτήν ευδοκίμως και προσηκόντως τις συμφωνηθείσες λογιστικές υπηρεσίες (βλ. ενδεικτικώς, προσκομιζόμενη μετ' επικλήσεως δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2011 της άνω δημοτικής κοινωφελούς επιχείρησης, υπογεγραμμένη από τον ενάγοντα, την από 10-2-2011 έως και 31-5-2011 ηλεκτρονική αλληλογραφία μεταξύ του ενάγοντος και υπαλλήλων της ως άνω επιχείρησης, καθώς και την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης, καταχωρηθείσα στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά). Για τις παρασχεθείσες από μέρους του ενάγοντος λογιστικές υπηρεσίες προς την ανωτέρω δημοτική επιχείρηση, για το χρονικό διάστημα από 1-1-2011 έως και 10-5-2011, οπότε τούτη λύθηκε, η συμφωνηθείσα αμοιβή του ανήλθε συνολικά στο ποσό των 3.075 ευρώ (συμπερίλαμβανομένου αναλογούντος Φ.Π.Α. 23%), εκδοθέντος προς τούτο από μέρους του ενάγοντος του υπ' αριθ. 41 από 30-12-2011 τιμολογίου παροχής υπηρεσιών. Προς μερική εξόφληση της άνω απαίτησης του ενάγοντος, η ανωτέρω δημοτική επιχείρηση, νομίμως εκπροσωπούμενη, κατέβαλε σε αυτόν το ποσό των 1.000 ευρώ, παρέμεινε δε ανεξόφλητο το υπόλοιπο εκ ποσού 2.075 ευρώ, το οποίο συνιστά την ένδικη αξίωση του ενάγοντος. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η ανωτέρω άτυπη σύμβαση περί παροχής λογιστικών υπηρεσιών από μέρους του ενάγοντος είναι άκυρη και ως εκ τούτου θεωρείται ως μη γενόμενη, διότι, καίτοι με αυτήν ικανοποιούνταν διαρκείς ανάγκες της παραπάνω δημοτικής επιχείρησης, το δε αντικείμενό της υπερέβαινε στο σύνολο το ποσό των 2.500 ευρώ, εντούτοις δεν περιβλήθηκε το νόμιμο έγγραφο τύπου, ως απαιτείται, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας (πρβλ. άρ. 257 παρ. 2 του Ν. 3463/2006). Δεδομένου, όμως, ότι ο ενάγων παρέσχε πράγματι, προσηκόντως, τις συμφωνηθείσες λογιστικές υπηρεσίες προς την ανωτέρω δημοτική επιχείρηση, τούτη υποχρεούται, ως καθιστάμενη αδικαιολόγητα πλουσιότερη, να αποδώσει την ωφέλεια που αποκόμισε (από την παροχή των λογιστικών υπηρεσιών), η οποία συνίσταται στην αμοιβή (αποδοχές) που αυτή θα κατέβαλλε, αν ήταν έγκυρη η σύμβαση, για την παροχή ίδιων υπηρεσιών σε πρόσωπο με τις ικανότητες και τα προσόντα του ακύρως παρέχοντος τις υπηρεσίες - ενάγοντος και υπό τις αυτές συνθήκες. Προσέτι, αποδείχθηκε ότι μετά τη λύση της παραπάνω δημοτικής επιχείρησης, οπότε τούτη τέθηκε σε εκκαθάριση, ο εναγόμενος Δήμος ανέλαβε, κατ' άρ. 109 παρ. 9 περ. β' του Ν. 3852/2010, τις οικονομικές υποχρεώσεις της τελευταίας, συμπεριλαμβανομένης και της επίδικης αξίωσης του ενάγοντος εκ

ΠΑΝΟ
144.166
277 του 2007
ΓΑΥΦΑΔΑΣ

Ο εναγόμενος 2.075 ευρώ, δυνάμει της υπ' αριθ. 127/2012 αιτιολογημένης απόφασης Δημοτικού του Συμβουλίου, ληφθείσας κατ' απόλυτη πλειοψηφία, και αφού στάθμισε τις οικονομικές του δυνατότητες, καθιστάμενος, ούτως, καθολικός διάδοχος αυτής (βλ. την προσκομιζόμενη μετ' επικλήσεως υπ' αριθ. 127/2012 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του εναγόμενου Δήμου Διονύσου). Παρά των προαναφερθέντων, ο εναγόμενος Ο.Τ.Α. δεν έχει εξοφλήσει την ένδικη αξίωση του ενάγοντος, την οποία ανέλαβε, κατά τα άνω διαμειφθέντα, με αποτέλεσμα να οφείλει σε αυτόν το ποσό των 2.075 ευρώ (βλ. ένορκη κατάθεση μάρτυρα απόδειξης, καταχωρηθείσα στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά).

Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, η υπό κρίση αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό οφειλόμενο ποσό των 2.075 ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση. Το δε αίτημα για κήρυξη της παρούσας απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να γίνει εν συνόλω δεκτό κατ' ουσίαν, διότι συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι και η καθυστέρηση στην εκτέλεση της απόφασης μπορεί να προκαλέσει σημαντική οικονομική ζημία στον ενάγοντα, ενόψει της φύσης της ένδικης αξίωσης και του ήδη διαδραμόντος μεγάλου χρονικού διαστήματος από την από μέρους του παροχή των άνω υπηρεσιών. Τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, κατόπιν σχετικού αιτήματός του, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του εναγόμενου Δήμου λόγω της ήττας του, κατ' άρ. 176, 189 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, καθώς και άρ. 63 και 68 παρ. 1 Ν. 4194/2013, πλην όμως μειωμένα, με βάση το άρ. 281 παρ. 2 του Ν. 3463/2006, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό, ενώ, τέλος, δεν θα ορισθεί το ύψος του προκαταβλητέου παραβόλου ερημοδικίας, διότι ο ερημοδικασθείς εναγόμενος Ο.Τ.Α. απαλλάσσεται της υποχρέωσης αυτής (βλ. Ε. Μπαλογιάννη σε Χ. Απαλαγάκη, ό.π., τ. 1, άρ. 505, σελ. 1265, παρ. 3, καθώς και άρ. 276 παρ. 1 του Ν. 3463/2006)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εναγομένου.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των δύο χιλιάδων εβδομήντα πέντε ευρώ (2.075€), νομιμοτόκως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα απόφαση προσωρινώς εκτελεστή.

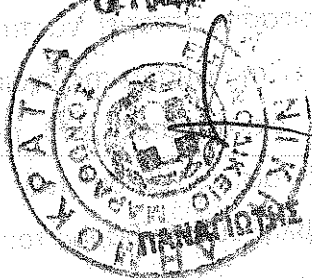
ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος, πλην, όμως, μειωμένης, κατά τα εκτεθέντα στο σκεπτικό της παρούσας, την οποία ορίζει στο ποσό των ογδόντα (80) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Καπανδρίτι, στις 25 Ιανουαρίου 2018, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΟΚ. ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο
Θεωρήθηκε η σήμανση
Καπανδρίτι 21-2-18
Ο Γραμματέας

Ακριβές φωτοτυπημένο αντίγραφο εις του εις χείρας μου πρωτοκόπου, το οποίο επισημαίνω, αρμόδιος δικαστικός επιτελεστής επίδοσις νομίμως την παρούσα προς τον Δήμο Διονύσου, που υπεισέλθε στα διακρίματα και τις υποχρεώσεις της Κοινωφελούς Δημοτικής Επιχείρησης Αγίου Στεφάνου, που εδρεύει στον Άγιο Στέφανο (Λεωφ. Μαραθώνιος), όπως νομίμως εκπροσωπείται από τον Δήμαρχο, προς μίσση του και για τις νόμιμες συνέπειες

Αθήνα, 22.2.2018

Η Πληρεξούσια Διεύθυνση

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΩΝ. ΠΑΝΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΕΤΣΟΒΟΥ 16 - ΓΛΥΦΑΔΑ 166 74
ΤΗΛ.: 210 - 96 20 711
ΑΦΜ: 075310600 - ΔΟΥ: ΓΛΥΦΑΔΑΤ